

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 452/2022

31.05.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Катарине Јовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 510/19 од 26.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/21 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 510/19 од 26.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/21 од 16.03.2022. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 510/19 од 26.04.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 87. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – радних листа за месеце јануар закључно са августом месецом 2016. године као предмета насталих извршењем кривичног дела. На основу члана 258. став 4. ЗКП „ББ“ ДОО Сремска Митровица, је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезан да плати паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/21 од 16.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Катарина Јовановић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, наводима да је у односу на део временског периода обухваћеног изреком првостепене пресуде и то за месеце јануар, фебруар и март 2016. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Према стању у списима предмета, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, које је извршио тако што је у временском периоду од 01.01.2016. године до 31.08.2016. године сукцесивно у више наврата направио исправе са неистинитом садржином – радне листе чувара обезбеђења аутобуске станице ДОО „ББ“, за месеце јануар, фебруар, март, април, мај, јун, јул и август 2016. године на начин описан у изреци пресуде и након што му је престао радни однос радне листе употребио као праве и доставио их као доказ Основном суду у Сремској Митровици уз тужбу ради наплате увећане зараде за неискоришћен годишњи одмор, тако да се, по налажењу овог суда, у ситуацији када је предузето више радњи извршења дела, рок застарелости кривичног гоњења за предметно кривично дело рачуна од 31.08.2016. године када је предузета последња радња извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Стога би, имајући у виду казну прописану за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ – казна затвора до три године, у смислу одредби члана 103. став 1. тачка 6) и члана 104. став 6. КЗ, апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело наступила протеклом дана 31.08.2022. године. Из наведеног произлази да су побијане пресуде и првостепена од 26.04.2021. године и другостепена пресуда од 16.03.2022. године, донете пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на неоввереним фотокопијама радних листа које у току поступка нису сравњене са оригиналима, јер су исти, по казивању сведока ВВ, уништени од стране оштећене, а према ставу одбране, обичне фотокопије односно преписи радних листа не могу се сматрати исправом, нити исте могу имати доказну вредност.

Околности наведене у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног је изнео и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу своје пресуде на страни 2, у шестом ставу, дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу члана 492. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи и то да првостепени суд није на јасан и недвосмислен начин утврдио постојање директног умишљаја код окривљеног, већ је само навео његову законску дефиницију не дајући разлоге о чињеницама из којих изводи закључак о постојању овог облика виности код окривљеног, док се другостепени суд овим питањем уопште није ни бавио у својој пресуди. Према наводима захтева, првостепени суд приликом одлучивања није имао у виду бројне контрадикторности у исказима сведока ВВ, ГГ и ДД, док је са друге стране, исказ сведока ЂЂ, погрешно оценио као неистинит и противречан, а одбрану окривљеног као неприхватљиву.

По оцени овога суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева оспорава оцену доказа од стране суда и износи сопствене чињеничне закључке, те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, као и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Поред наведеног, бранилац у захтеву указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, наводима да је суд одбио све доказне предлоге браниоца, чиме је повређено право на одбрану окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**